

Koraki do sebe

Foto: Irena Herak

Včasih sem si iskreno želela, da bi ime-la čarobno paličico, s katero bi si lahko pričarala vse, kar bi hotela. Takrat še nisem vedela, da jo, enako kot drugi, pravzaprav že od nekdaj imam, pa tudi modrost, kako jo lahko uporabim. Le spomniti sem se morala.

V obdobju lastnega iskanja sem namreč kmalu ugotovila dvoje. Da imam moč za spreminjanja tega, kar mi v življenju ni všeč, v sebi, hkrati pa, da so prav tam

tudi vse moje omejitve. Spoznala sem, da sem torej kreator in de-struktor svoje realnosti. Takrat sem se nehala ukvarjati z zunanji-mi okoliščinami, ker sem dojela, da so te samo izraz moje notranjosti, in sem začela raziskovati sebe. Seveda ni šlo po bližnjicah, sploh ne po tistih, ki jih priporočajo *kurje juhice* in petminutni priročniki o tem, kako doseči različne vrste mojstrstva. Šlo je počasi, korak za korakom, kajti (naj se zavedamo ali ne) vsaka sprememba se, preden jo izkusimo z našimi petimi čutili, zgodi še na najmanj treh ravneh: mentalni, čustveni in energetski. In pri tem ni možno nikjer ničesar prehiteti, ničesar izpustiti, ničesar pomesti pod preprogo. Svojo individualno pot hodi vsak v svojem tempu, po svoje. Cikel potovanja vase začnemo na različnih vstopnih točkah, ampak, gledano z najvišje perspektive, na koncu vsi prehodimo vse in pridemo do enakega cilja. Najdemo sebe. In prav to je največje darilo, ki si ga lahko damo, darilo, ki nam ga pravzaprav ne more podariti nihče drug. To je naša čarobna paličica! Seveda nam lahko drugi na tej poti pomagajo, tudi z najrazličnejšimi metodami, s katerimi lažje ozavešimo svoje omejitvene vzorce, ampak korakov, ki jih je treba prehoditi, namesto nas ne

more narediti nihče.

Ko spoznamo sebe, se pravzaprav spomnimo, kdo zares smo. Takrat v polnosti dojamemo svojo notranjo moč (mimogrede ta z močjo ega nima zveze), uvidimo in sprejmemo lastno svetlobo in temo (verjeli ali ne, včasih je težje sprejeti svojo veličino kot svoje strahove) ter začutimo ljubezen v najbolj čisti obliki. Takrat zgradimo svoj notranji center, ustvarimo svojo integriteto in šele takrat res lahko začnemo ustvarjati svojo realnost. Takrat nam je vseeno, če drugi govorijo, da je ta v resnici drugačna. Zanesemo se na svoje notranje vodstvo in za svoje življenje sprejmemo polno odgovornost. Tudi ta pride v paketu z lastnim opolnomočenjem.

Realnosti je namreč veliko. Realnost pravzaprav ni nič drugega kot perspektiva, s katere dojemamo življenje. Seveda ni možno zanikati, da živimo v negotovem času velikih sprememb, vendar je razlika, ali se na zunanje dogajanje odzivamo s strahom, ki nam ga skušajo podtakniti skozi medije, ali z zaupanjem vase, da bomo, ne glede na to, kaj se bo zgodilo, znali preseči (samo)omejitve. Zdaj se bodo, tako kot nikoli prej, opazile razlike med ozaveščenimi in neozaveščenimi, med tistimi, ki spijo in se morda niti nočejo zbuditi, in tistimi, ki že dolgo budni čakamo na čas nove zavesti. Zdaj se bodo rušili sistemi – tudi vrednostni, načini, ki so vladali svetu vrsto let, varnost, kot smo je bili vajeni. Vendar je prav zato zdaj idealna priložnost, da zrušimo in osvobodimo vse, kar nas morda še omejuje, da ne zaživimo življenja v skladu s svojim pravim, avtentičnim bitjem. Vse, kar potrebujemo, imamo v sebi, če smo le pripravljeni narediti korake, potrebne, da do sebe tudi pridemo.

Prihaja čas ozaveščenega človeka, s tem pa tudi čas ozaveščenih podjetij, ozaveščene družbe in ozaveščene Zemlje. Prihaja čas modrih ljudi. Prihaja naš pravi čas.

Urška Henigman